

12. Fra Gaardejerne S. Ahrensberg, S. Jørgensen og H. Nielsen af Sundbyøster om Erstatning for Tab i Anledning af Lov af 14de December 1887 om Foranstaltninger mod den saakaldte Svinedifteritis. (Indbragt den 8de November 1893 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds, Bahnsen).

Med den ovennævnte Lov blev det Andragerne forbudt paa deres Løsepladser at holde Svin, ligesom ogsaa at anvende dertil de af dem hidtil til Svineholdet benyttede Bygninger — alt mod Erstatning af Statskassen for det derved forarsagede direkte Tab. Medens de andre Løsepladsere drev Svineholdet væsentlig som en Bisforretning ved deres Avlsbrug, havde Andragerne i de sidste dyre Aar før Lovens Emanation købt særlige Ejendomme dertil, og for Transportens Skyld saadanne, der laa tæt op til Amager Hovedlandevej. Priserne for Ejendommene havde dog ikke været højere, end Forholdene med Nødvendighed krævede. Foruden den Erstatning, som Andragerne i Lighed med de øvrige Løsepladsere fik for det dem ved den nævnte Lov forvoldte Tab, mente de imidlertid at være berettigede til at faa Erstatning for det yderligere Tab, de led ved den Forringelse, som deres til den nævnte Forretning anvendte og som nævnt, særlig dertil indkøbte Ejendomme undergik ved den ny Lovs Forbud, idet dette Tab efter deres Mening ogsaa faldt ind under det i Lovens § 2 nævnte „direkte“ Tab. I den af Skønsmændene, Forpagter Westergaard, Proprietær N. Nielsen og Bognmand C. Andersen foretagne Takationsforretning, der i Udskrift er bilagt Andragendet, findes denne Værdiforringelse anset til for Ahrensbergs Vedkommende 7000 Kr., for S. Jørgensens 4000 Kr. og for H. Nielsens 2000 Kr., idet det anføres, at Ahrensberg efter af Taarnby Sundhedskommission i 1885 at have faaet Tilhold om, ikke længere at have Løseplads og Svinehold ved Røhlertzvej, hvor han havde haft denne Forretning i 35 Aar, i 1886 købte Ejendommen Matr. Nr. 41 i Sundbyøster med 2 Tdr. 1 Skp. Land, uden Bygninger, for 15,000 Kr., hvilken Ejendom han, efter Forhandling med Sundhedskommissionen, lod behyge med det nævnte Erhverv for Dje, saaledes at hele Ejendommen kom til at staa ham i 31,000 Kr. — en Pris, der vel var høj, men dog efter samtlige Forhold ikke uforholdsmæssig høj — medens den nu ved Forbudet stønnes at være bleven 7000 Kr. forringet i Værdi, bl. a. fordi Jordtilliggendet er for lille til en selvstændig Landbedrift, og Bygningerne ikke heller passe dertil; at S. Jørgensen i 1883 købte sin Ejendom, Matr. Nr. 33 a i Sundbyøster, der er 3½ Td. Land stort, og samme Aar begyndte sin Løsepladsvirksomhed og sit Svinehold der; Jorden kostede 9000 Kr. uden Bygninger, og Ejendommen stod ham, da Takationsforretningen foretoges, med Bygninger i 26,000 Kr.; dens takserede Værdiforringelse 4000 Kr., forklares som for Ahrensbergs Ejendoms Vedkommende; at H. Nielsen i Foraaret 1887 købte Matr. Nr. 34 a i Sundbyøster, 6 Tdr. 6½ Skp. Land stort, for 32,000 Kr., og i Efteraaret s. A. etablerede Løseplads og Svinehold der, men næppe havde købt den, naar han ikke med temmelig Sikkerhed havde tu det gøre Regning paa at kunne drive dette Erhverv der. Hans Ejendom stønnes kun at have lidt en Værdiforringelse af 2000 Kr. ved Forbudet i Loven af 14de December 1887, fordi Jordtilliggendet der er større og Bygningerne mere passende til Arealet. Indenrigsministeriet forlangte intet Overstøn, men afviste Andragernes Fordring paa Erstatning for Værdiforringelsen som Statskassen uvedkommende, idet det erklærede, at dette Tab ikke var direkte, saaledes som Loven foreskrev, for at Erstatning skulde gives, og i denne Opfattelse fik Ministeriet, da Andragerne anlagde Sag mod Ministeriet, Medhold saavel ved Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn som ved Højesteret. Andragerne formene imidlertid stadig, at man ikke ved Lovens Affattelse har tænkt sig, at det brugte Udtryk „direkte Tab“ skulde udelukke fra Erstatning et aldeles bestemt paaviseligt og bitterlig lidet Tab, foranlediget direkte ved Lovens Indgriben, saaledes som Tilfældet efter deres Anskuelse stiller sig her, men snarere har ved indirekte Tab i Modsetning til direkte Tab tænkt sig det Tab, der resulterer for de paagældende ved den nævnte Maringsvejs Ophevelse. Idet de herom henviser til hele Proceduren i den medfølgende Domsakt samt til Lovens Motiver og Forhandlingerne paa Rigsdagen om den, andrage de om, at der af Retfærdigheds- og Villighedshenyn maa blive bevilget dem Erstatning for det ovennævnte Tab, som de efter Skønsforretningen have lidt paa Grund af Loven af 14de December 1887.

Udvalget gør ingen Indstilling.